



ΣΑΤΙΡΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Τόλμη και γοητεία!

Στον καναπέ ο Άδωνις
πέφτει να χαλαρώσει
από το «μόχθο της δουλειάς»
μας έχει πια γλαρώσει

Απάνω στο καλάρωμα
και πάνω στο ρακάτι
κοιμάται κι ονειρεύεται
σα να 'ναι στο κρεβάτι

Βλέπει ένα όνειρο τρελό
πως κάποια φίνα ημέρα
ανήμερα του Αν Λιά
πηγαίνει κρουαζιέρα

ετούτο είναι «απ' τ' άγραφα»
στο ίδιο κοτεράκι
να βρίσκεται ο Άδωνις
μαζί με τον Πολάκη

εκεί που ταξιδεύανε
εσείσθει ξάφνου η πλάση
όπως συνήθως σείεται
ο Πάγκαλος σαν κλάσει!

Κι έγινε φοβερός σεισμός
που έφερε τσουνάμι
καθώς μαζί ψαρεύανε
ψήφους, με το καλάμι

Αμέσως σταματήσανε
τα χορατά, τ' αστεία
και θύμιζε το σκηνικό
τόλμη και γοητεία!

Ξυπνάει το γλυκοχάραμα
και φτάνει το χαμπέρι...
πως του γκαντέμη την γκαντεριά
στους ώμους του την φέρει!!!

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ



Στα σταροχώραφα
τού Δραχμανίου, με-
τακόμιζαν* οι κάτοι-
κοι το θέρος τήν εποχή, όχι
πολύ μακρινή, πού το ψω-
μί ήταν η βάση τής διατροφής, τού λαού, ή δε ε-
ξασφάλιση του η πιο γλυκειά προσδοκία, μεγά-
λη δε αναστάτωση επικρατούσε, στα αγροτικά
σπίτια, για την οργάνωση τού Θέρου, δρεπά-
νια, δεματικά, συγύρια, φ'τσελες¹,
κλειδοπίνακα² και άλλα χρειώδη τού υπαίθριου
βίου, ετοιμάζονταν, ελέγχονταν. Νύχτα με την
δροσιά, μπουλούκια, συντροφίες, ζώα, κουδού-
νια, σε μακριές σειρές, οι θεριστές, έπαιρναν τις
στράτες Βόρεια, στα λεγόμενα "Ρεβένια" χωρά-
φια κυρίως, στα πλά'ια και στα ισιώματα, πού "
καμώνονταν"³, γιατί τα καμπίσια "πνίγονταν"⁴
και ήσαν βαριά, για τα ζευγάρια. Πολλοί είχαν
και μόνιμες καλύβες, στα μακρινότερα, όπως
στο μικρό οροπέδιο τών Βασιλικών, όπου υ-
πήρχε και αγροτοποικιστικός οικισμός, πού έχει
καταγραφεί και ως Δ.Δ. τού Δήμου Ελατείας το
1835. Παρά τις αναπόφευκτες αλλαγές ιδιοκτη-
σίας, πολλοί ακόμη κατέχουν γή εκεί και την εκ-
μεταλλεύονται και σήμερα. Θερισμός και αλώ-
νια, ήταν οι πανάρχαιες αξίες τής ζωής, αναμε-
νόμενες με λαχτάρα, μέχρι την τελευταία στιγ-
μή, όταν και ένας φτωχότερος φαμελίτης, έβραζε
δύο τρία φορτώματα σταριού, στ' αμπάρι,για
τον σκληρό χειμώνα, αισθανόταν την αγαλλίαση
και την χαρά να τον κυριεύει, όπως παραστατι-
κά αποτυπώνουν, οι δύο φωτογραφίες εποχής.

ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΚΙ ΑΛΩΝΙΑ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας Email: pgdimakis@gmail.com



Οι θημωνιές στημένες έτοιμες, περιμένουν τον Αλωνισμό καιρός για έναν κύκλιο ιερό χορό, με υπόκρουση ενός παλαιότυπου οργάνου, με τα χέρια σεβίζοντας άνω, τα πόδια κάτω κρούοντας το γόνιμο χώμα, ξυπνώντας τα αγαθοποιά πνεύματα που κοιμούνται στην αγκαλιά της γης, ενώ μία τότ'ρα κρασί βοηθάει να ακουστεί, το θριαμβικό άσμα, που κινητοποιεί την βλάστηση, την ευφορία και την ίδια την ζωή, που βασίζεται στους πολύτιμους σπόρους.



1. Η ανάπαυση του θεριστή, σε τέτοιο μαξιλάρι, είναι γλυκειά, σαν την μυρωδιά από τα φρεσκοκομμένα στάχυα, την καλή σοδειά, την σωματική επαφή με την μάνα γή.

* Ίδρυναν τις αρχαϊκές τους καλύβες, όταν η από-
σταση από την έδρα, δεν επέτρεπε την αυθημε-
ρόν επιστροφή, άλλωστε και η κόπωση, αλλά και
η ανάγκη διαφύλαξης, τών καρπών το επέβαλ-
λαν.

¹ Φ'τσελες,ξύλινες μεγάλες και μικρότερες, κυλιν-
δρικές βαρέλες νερού,απαραίτητες απολύτως.

² Κλειδοπίνακο, ξύλινο σφαιροειδές σκεύος για ε-
λιές, τυρί, προσφάγια, παλιά απαραίτητο στους
ξωμάχους.

³ καμώνονται, είναι καλλιεργήσιμα.

⁴ πνίγονται κρατούν νερά, υγρολείβαδα, γή με
πηλώδη σύσταση.

ΔΥΟ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΟ ΡΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ !!!

6 και 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1945

Α. 6 Αυγούστου 1945. Οι Η.Π.Α. ρίχνουν την πρώτη ατομική βόμβα στη Χιροσίμα. Μόλις είχε τελειοποιηθεί και ήταν αγνώστων αποτελεσμάτων.

Β. Ο πόλεμος στην Ευρώπη έληξε στις 9 Μαΐου 1945. Οι Ναζι ηττήθηκαν κατά κράτος. Το όνειρο του Χίτλερ να γίνει κοσμοκράτορας έγινε κοιοριτός. «Λογάριαζε χωρίς τον Ξενοδόχο». Χωρίς δηλ. το Στρατόπεδο των Συμμάχων».

Γ. Η Ιαπωνία, όμως, το τρίτο μέλος του Τριπλού Άξονα, δεν παραδίδει τα όπλα. Αρνείται την παράδοσή της και την άνευ όρων στις Νικήτριες Δυνάμεις !!! Και συνεχίζει τον πόλεμο υπερωπτικά και πεισματικά.

Δ. Τότε οι Η.Π.Α. θεώρησαν κατάλληλη τη στιγμή να κάνουν χρήση του νέου τους όπλου. Τους δόθηκε η ευκαιρία πάνω σε «χρυσό δίσκο».

Ε. Στις 6, λοιπόν, Αυγούστου 1945 ρίχνουν στη Χιροσίμα την πρώτη ατομική βόμβα. Ήταν πρωί. Ο κόσμος βάδιζε ανύποπτος, ανυποψίαστος, ελεύθερος !!! Εμφανίζεται, αίφνης, στον ιαπωνικό ουρανό το αμερικανικό πολεμικό αεροσκάφος, που έφερε το νέο όπλο, και το εξαπολύει ενάντια στο Νησί. Τη Χιροσίμα.

ΣΤ. Η Ιαπωνία δεν μετανοεί. Δεν παραδίδεται. Δεν καταθέτει τα όπλα.

Ζ. Τότε οι Η.Π.Α. ρίχνουν στις 9 Αυγούστου 1945 και δεύτερη ατομική βόμβα στον νησί Ναγκασάκι.

Η. Η Ιαπωνία παραδίδεται πλέον στις Νικήτριες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου Δυνάμεις: Ρωσία, Η.Π.Α., Αγγλία, Γαλλία και άνευ όρων.

Σχόλιο 1^ο. Δύο ημερομηνίες. Δύο ατομικές βόμβες. Δύο πυρηνικά ολοκαυτώματα. Άλλαξαν το ρου της Ιστορίας.

Σχόλιο 2^ο. Χιλιάδες οι νεκροί. Υπερέβησαν τις 650 χιλιάδες.

Σχόλιο 3^ο. Κανείς δεν θα μπορούσε να συλλάβει το ύψος

και το μέγεθος της καταστρεπτικής ισχύος της ατομικής βόμβας. Αποδείχτηκε υπερόπλο !!!

Σχόλιο 4^ο. Εκατοντάδες οι τραυματίες. Δεκάδες οι πολυτραυματίες.

Σχόλιο 5^ο. Τα παραμορφωμένα πρόσωπα φαινόμενο οικτρό. Του πολέμου δεινό.

Σχόλιο 6^ο. Οι «επιζήσαντες» με φρίκη διηγούνταν τα όσα είδαν και έζησαν.

Σχόλιο 7^ο. Όσοι δε βρέθηκαν στα σημεία πτώσης των ατομικών βομβών, αυτοί εξαερώθηκαν στην κυριολεξία.

Δεν έμεινε ίχνος. Μόνο οι σκιές τους.

Σχόλιο 8^ο. Οι θάνατοι από τα ραδιενεργά κατάλοιπα συνεχίστηκαν. Ίσως δε και να συνεχίζονται ακόμη.

Σχόλιο 9^ο. Άλλο θλιβερό φαινόμενο. Οι τερατογεννήσεις. Γυναίκες έγκυες γέννησαν ανθρωπόμορφα τέρατα.

Αιτία τα ραδιενεργά κατάλοιπα.

Σχόλιο 10^ο. Ο πόλεμος είναι το δεινό των δεινών της Ανθρωπότητας !!!

Σχόλιο 11^ο. Τα σημεία, όπου έπεσαν οι ατομικές βόμβες, έγιναν: «ΠΑΡΚΑ ΕΙΡΗΝΗΣ».

Σχόλιο 12^ο. Σε κάθε επέτειο κατακλύζουν τον ιαπωνικό ουρανό εκατοντάδες περιστέρια και ακούγεται στεντορείως το σύνθημα: «ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ». «ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ». «ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ». Ήρθαν, όμως, νέοι πόλεμοι. Ήρθε και η τρομοκρατία !

Σχόλιο 13^ο. Η τρομοκρατία ισοδυναμεί με τρίτο παγκόσμιο πόλεμο.

Σχόλιο 14^ο. Οι καμικάζι, οι εθελοντικές αυτοκτονίες, σκορπίζουν το θάνατο και την καταστροφή. Τη φρίκη. Τον τρόμο. Το φόβο.

Σχόλιο 15^ο. Η Συρία σπαράσσεται από την εμφύλια σύρρα-

ξη. Οι έως τώρα νεκροί ξεπερνούν τις 750 χιλιάδες.

Σχόλιο 16^ο. Μάινεται εδώ και 7 και πλέον χρόνια. Η Διεθνής Κοινότητα παίζει το ρόλο του απλού παρατηρητή και δεν κάνει τίποτα για να λήξει.

Σχόλιο 17^ο. οι Τσιχάντ έκοψαν πολλά κεφάλια. Σκότωσαν αλλόθρησκους - Χριστιανούς. Γιατί η Διεθνής Κοινότητα μένει απαθής και αδρανής;

Σχόλιο ακροτελεύτιο. Τι κι' αν ο άνθρωπος πάτησε τη σελήνη; Τι κι' αν η επιστήμη και η τεχνολογία έφτασε στα ύψη; Γιατί, η Γη βάφεται κάθε τόσο με αίμα; Γιατί η αλληλοεξόντωση των ανθρώπων; Γιατί ο αλληλοσπαραγμός;

Η σφαγή; Ο πόνος; Η θλίψη; Το χάος;

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε 60 εκατομμύρια θύματα. Ήταν ο πλέον βροτοποιογός πόλεμος στην Παγκόσμια Ιστορία. Ο πλέον πολυαίμακτος και ο πλέον φθοροποιός. Τα Σοβιέτ είχαν 27 εκατομμύρια θύματα. Είχαν το 1/2, σχεδόν, του συνόλου των θυμάτων. Άρχισε την 1^η Σεπτεμβρη 1939 και έληξε στις δύο Σεπτεμβρη 1945. 6 χρόνια διάρρησε. 1945-1939 = 6 χρόνια.

Ήρθαν, όμως, και νέες εκατόμβες. Και νέοι πόλεμοι. Ήρθαν και εμφύλιοι σπαραγμοί. Ήρθε η τρομοκρατία. Ήρθαν οι καμικάζι. Ήρθε ο σκοτωμός αθών ανθρώπων. Είναι παγκόσμια απειλή. Είναι παγκόσμιος εφιάλτης.

Είναι τρομοκρατία με πολλές μορφές και πολλά σχήματα. Η κραυγή: των Ιαπώνων: «ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ», δεν εισακούστηκε.

Πολυτάραχος ο Πλανήτης Γη.



Του Δημήτρη Γ. Μπράνη
Εργενντή
Ποητικού και Κοινωνικού Σοφιστή